

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a JUDr. Marcely Sedmíkové, ve věci žalobců: **a) I. J., b) Ing. S. Ch. a c) M. S.**, všichni zast. JUDr. Pavlem Jelínkem, advokátem ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘE JELÍNEK s.r.o., se sídlem v Pardubicích, Dražkovice 181, PSČ 533 33, proti žalovanému **Městskému úřadu Broumov**, se sídlem Broumov, Třída Masaryka 239, PSČ 550 14, v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, **t a k t o :**

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Společnou žalobou ze dne 26. 2. 2014 se žalobci domáhali poskytnutí soudní ochrany v řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu správního orgánu, který spatřovali ve sděleních žalovaného ze dne 18. 12. 2013, č. j.: PDMUBR 34818/2013, a ze dne 10. 3. 2014, č. j.: PDMUBR 6899/2014 (o tom ještě dále). Žalobu odůvodnili následujícím způsobem:

I. Obsah žaloby

Žalobci předně konstatovali, kterých nemovitostí v kat. území Heřmánkovice jsou vlastníky a s nimiž spojují svoji dotčenost stavbou „Bioplynové stanice Heřmánkovice“ (dále jen „BPS“), a to na základě veřejnoprávní smlouvy o jejím umístění ze dne 19. 7. 2013, sp. zn.: MUBR 15554/2013 KO, a veřejnoprávní smlouvy o jejím provedení ze dne 19. 7. 2013, sp. zn.: MUBR 15555/2013 KO. Tyto smlouvy byly uzavřeny mezi stavebníkem, tj. obchodní společností EURO - EKOSERVIS a.s., se sídlem Gočárova 846, Hradec Králové 2, a Městským úřadem Broumov. Těmito smlouvami bylo nahrazeno územní rozhodnutí a stavební povolení pro uvedenou BPS a byla na nich vyznačena data jejich účinnosti. To

ovšem podle žalobců pouze zdánlivě s ohledem na skutečnosti, za jakých byly smlouvy uzavřeny. Podle žalobců totiž došlo při uzavírání smluv k porušení základních zásad správního řízení a právních předpisů upravujících územní a stavební řízení. Právě s ohledem na to podali žalobci žalovanému Městskému úřadu Broumov dne 10. 9. 2013 žádost o určení právního vztahu podle § 142 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), neboť podmínkou účinnosti uvedených veřejnoprávních smluv je bezkonfliktnost. Tento požadavek vyplývá z § 161 odst. 1 správního řádu, ve spojení s jeho § 168, podle nichž je podmínkou účinnosti veřejnoprávní smlouvy souhlas ostatních osob, které by byly účastníky řízení podle § 27 odst. 2 nebo 3 správního řádu a ten podle žalobců opatřen nebyl. Za účastníky řízení totiž nejsou označeni ani vlastníci sousedních nemovitostí, kteří by mohli být záměrem na svých právech přímo dotčeni. Žalobci se přitom dovolávali nálezu Ústavního soudu publikovaného pod č. 96/2000 Sb. 96/2000 Sb., a týkajícího se stanovení okruhu účastníků řízení vedených podle stavebního zákona.

Žalovaný zamítl uvedenou žádost rozhodnutím ze dne 25. 9. 2013, č.j.: PDMUBR 24611/2013, které však k odvolání žalobců zrušil Krajský úřad Královéhradeckého kraje rozhodnutím ze dne 11. 11. 2013, č.j.: 18776/UP/2013/Sv, a věc žalovanému vrátil k novému projednání. Na to vydal žalovaný dne 18. 12. 2013 pod č.j.: PDMUBR 34818/2013 dokument nazvaný jako „sdělení“, jímž nepochybně zasáhl do práv žalobců, když neurčil, že nevzniklo právo umístit stavbu, ani právo provést stavbu BPS (žalobci poukazovali na rozpory s §§ 142, 161 odst. 1 a 168 správního řádu a §§ 78a a 116 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění – dále jen „stavební zákon“). Konkrétně k tomu žalobci uváděli, že tímto byli „...*nepochybně zkráceni na svých právech, a to nezákonným zásahem žalovaného, který není rozhodnutím, a v jehož důsledku proti nim bylo přímo zasaženo.*“

Žalobci uzavřeli s tím, že jelikož se nemohli domoci svých práv v rámci správního řízení, nezbyvá jim, než se domáhat ochrany prostřednictvím moci soudní. Nezákonnost zásahu spatřují v tom, že žalovaný neměl vydat sdělení, nýbrž rozhodnutí o tom, že předmětné veřejnoprávní smlouvy nenabýly účinnosti, když pro to nebyly splněny podmínky, nebo alespoň zamítavé rozhodnutí, proti kterému by byla žalobcům dána možnost bránit se všemi možnými prostředky.

Žalobci navrhovali, aby krajský soud rozsudkem určil, že sdělení Městského úřadu Broumov ze dne 18. 12. 2013, č. j.: PDMUBR 34818/2013, a postup jeho vydání jsou nezákonné, žalovanému se zakázalo pokračovat v porušování jejich práv a dále aby mu bylo přikázáno obnovit stav před nezákonným zásahem vydáním rozhodnutí určujícím, že nevzniklo právo umístit a provést BPS na základě neúčinných (výše označených) veřejnoprávních smluv.

Žalobci doplnili žalobu ještě doplňkem ze dne 26. 3. 2014, a to s ohledem na sdělení žalovaného ze dne 10. 3. 2014, č. j.: PDMUBR 6899/2014, vydané žalovaným v době po podání žaloby. Žalovaný v něm žalobcům sděluje, že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení ohledně zmíněných veřejnoprávních smluv. I v něm spatřují žalobci nezákonný zásah do svých práv. Žalobci nadále brojili proti tomu, že žalovaný nezrušil, resp. nedeklaroval neúčinnost těchto veřejnoprávních smluv, a že obě výše uvedená sdělení žalovaného ze dne 18. 12. 2013 a 10. 3. 2014 jsou nezákonná. Jejich nezákonnost spatřovali v tom, že „*udržují při životě*“ uvedené veřejnoprávní smlouvy, ačkoliv ty jsou podle nich nezákonné pro rozpory s § 78a odst. 2 a odst. 10 stavebního zákona (v kontextu s jeho ustanoveními §§ 86 odst. 3 a 90 a vyhl. č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, v platném znění, konkrétně jejími §§ 9 odst. 1 a 2, 10 odst. 3, 16 a 18e). Žalobci zdůrazňovali, že veřejnoprávní smlouvy nemohly nabýt účinnosti, když pro to nenastaly zákonné podmínky stanovené v § 161 odst. 1 a § 168 správního řádu, neboť na nich absentují podpisy žalobců, kteří by bezpochyby byli účastníky

územního a stavebního řízení, pokud by jejich předmětem byla BPS. Tato stavba je totiž umístována v centru obce a v blízkosti pozemků zejména žalobců a) a c), přičemž jejím užíváním již došlo k zasažení do pohody bydlení, respektive kvality bydlení žalobců. Žalovaný se tak dopouští na žalobcích nezákonného zásahu, jemuž se žalobci brání právě touto žalobou. Žalobní petit žalobci rozšířili v doplňku žaloby o výrok, jímž by se určilo, že je nezákonné rovněž sdělení žalovaného ze dne 10. 3. 2014, č. j.: PDMUBR 6899/2014, jakož i postup vedoucí k jeho vydání.

II.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 11. 4. 2014. Označil ji za zjevně bezdůvodnou a obecnou, když v ní žalobci konkrétně nespecifikují práva, proti nimž by mělo být přímo zasahováno, ani způsob, jakým by k tomu mělo docházet. Podle žalovaného se proto nejedná o zásah ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“). Krom toho nelze prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem napadat zákonnost jednotlivých procesních úkonů správního orgánu v daném správním řízení. Navrhoval proto žalobu jako nepřipustnou odmítnout.

Nadto dodal, že tvrzení žalobců jsou vágní a zavádějící, podmínky uzavření veřejnoprávních smluv má za splněné, a to včetně připojených souhlasů osob, které by byly účastníky územního a stavebního řízení. Poznamenal, že žalobkyně a) podala „dne 6. 9. 2013 podnět Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje k přezkumu řízení uvedených veřejnoprávních smluv, ke kterému Krajský úřad Královéhradeckého kraje ve sdělení ze dne 16. 10. 2013 uvedl, že osoba žalobce uvedená v žalobě ad a), resp. osoby, které se k podnětu dále připojily, nejsou osobami, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo by mohlo být umístěním stavby, resp. jejím prováděním přímo dotčeno a konstatoval, že uvedené veřejnoprávní smlouvy nebyly uzavřeny v rozporu s právními předpisy, v důsledku čehož neshledal důvod zahajovat přezkumné řízení...“. Okruh účastníků řízení byl stanoven na základě příslušných odborných studií, posudků a listin, ze kterých je zřejmá neexistence negativních vlivů stavby BPS na okolní prostředí a je doložena existence míry zlepšení stavu před umístěním, resp. provedením stavby, oproti stavu existujícímu ke dni podání žádosti, a to např. v automobilové dopravě. Žalobní petit shledává žalovaný neurčitým a domnívá se, bez ohledu na skutečnost, že je žaloba označena jako žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, že se může jednat spíše o žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. V tom případě by ale žalobci nevyužili příslušných ustanovení správního řádu k jejímu odstranění, čímž „by nesplnili jeden ze základních procesních předpokladů přípustnosti žaloby proti nečinnosti, totiž vyčerpání ochranných prostředků stanovených správním řádem k ochraně proti nečinnosti správního orgánu.“

III.

Jednání krajského soudu

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu třetího s.ř.s., a to bez nařízení jednání dle jeho § 51 odst. 1, když žalobci s tímto postupem výslovně souhlasili a žalovaný se k výzvě o možnosti rozhodnout ve věci bez jednání ve lhůtě dvou týdnů od doručení této výzvy nevyjádřil. Krajský soud měl proto v souladu s citovaným ustanovením za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí. O tom byl ve výzvě poučen. Dospěl přitom k následujícím zjištěním a právním závěrům.

IV.

Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

Krajský soud ze správního spisu zjistil, že žalobci podali u Městského úřadu Broumov dne 10. 9. 2013 společnou žádost o určení právního vztahu podle § 142 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, v níž se dožadovali rozhodnutí o určení toho, že:

1. nevzniklo právo umístit stavbu „Bioplynové stanice Heřmánkovice“ na základě neúčinné veřejnoprávní smlouvy o umístění stavby ze dne 19. července 2013, vedené pod sp. zn.: MUBR 15554/2013 KO, a
2. že nevzniklo právo provést stavbu „Bioplynové stanice Heřmánkovice“ na základě veřejnoprávní smlouvy ze dne 19. července 2013, sp. zn.: MUBR 15555/2013 KO.

Krom toho se žadatelé (žalobci) domáhali spojení řízení o těchto žádostech, vydání předběžného opatření spočívajícího v zákazu provádět uvedenou stavbu, bezodkladného zastavení prací na ni podle § 134 odst. 4 stavebního zákona a zahájení řízení o jejím odstranění.

Městský úřad Broumov, jeho stavební úřad, rozhodl o této žádosti ve spojeném řízení rozhodnutím ze dne 25. 9. 2013, sp. zn.: MUBR 23274/2013 KO, č.j.: PDMUBR 24611/2013, tak, že ji podle § 142 odst. 2 správního řádu zamítl s odůvodněním (pokud jde o žádosti o určení právních vztahů), že „v předmětné věci byl podán podnět Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, k přezkumnému řízení, čímž bylo správnímu orgánu znemožněno postupovat podle ustanovení § 142 odst. 1 správního řádu, neboť otázku vzniku, trvání nebo zániku právního vztahu dotčeného uvedenými žádostmi je povinen řešit jiný, než správní orgán, tj. Krajský úřad Královéhradeckého kraje, a to v rámci jiného správního řízení, než které bylo zahájeno podáním ve výrokové části tohoto rozhodnutí uvedených žádostí, tedy v rámci řízení o přezkum. Z uvedených důvodů správní orgán uvedené žádosti zamítl.“

Žalobci podali proti tomuto rozhodnutí odvolání, o němž rozhodl Krajský úřad Královéhradeckého kraje rozhodnutím ze dne 11. 11. 2013, č.j. 18776/UP/2013/Sv, tak, že rozhodnutí Městského úřadu Broumov ze dne 25. 9. 2013, sp. zn.: MUBR 23274/2013 KO, č. j.: PDMUBR 24611/2013, zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Mimo jiné v něm uvedl následující:

„Nelze než konstatovat, že stavební úřad rozhodnutí spis. zn.: MUBR 23274/2013 KO, č.j.: PDMUBR 24611/2013 ze dne 25. 9. 2013 vydal v rozporu s ustanovením § 142 odst. 1 správního řádu.“

(...)

Nelze než opětovně konstatovat, že stavební úřad vydal přezkoumávané rozhodnutí v rozporu se stavebním zákonem a správním řádem, proto rozhodnutí spis. zn.: MUBR 23274/2013 KO, č. j.: PDMUBR 24611/2013 stavebního úřadu ze dne 25. 9. 2013 zrušil a věc vrátil k novému projednání. Stavební úřad bude povinen podáním ze dne 10. 9. 2013, které je nazváno jako „žádost podle § 142 správního řádu o určení právního vztahu“, se zabývat a postupovat podle příslušných ustanovení stavebního zákona a správního řádu.“

Po té již ze strany žalovaného následovalo to, co uvedli žalobci v žalobě. Městský úřad Broumov (žalovaný) reagoval na žádost žalobců ze dne 10. 9. 2013 o určení právního vztahu ohledně zmíněných veřejnoprávních smluv podle § 142 správního řádu sdělením ze dne 18. 12. 2013, č. j.: PDMUBR 34818/2013, a po podání žaloby ještě sdělením ze dne 10. 3. 2014, č. j.: PDMUBR 6899/2014. O žádosti žalobců ze dne 10. 9. 2013 tedy žalovaný nerozhodl v intencích § 142 odst. 1 správního řádu. Podle něho totiž správní orgán v mezích

své věcné a místní příslušnosti **rozhodne** na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo. Nevydání takového rozhodnutí žalovaným žalobci v žalobě opakovaně namítali a právě s ním spojovali dotčenost svých práv, nezákonný zásah do nich. Žalovaný tento názor nesdílí, jak je zřejmé z jeho vyjádření k žalobě, neboť podle něho se o nezákonný zásah nejedná. Šlo tedy o to posoudit, jak to s oním tvrzeným nezákonným zásahem a obranou žalobců skutečně je. A krajský soud musel přisvědčit žalovanému.

Žalobci se domáhali ochrany proti nezákonnému zásahu spočívajícímu podle nich v tom, že žalovaný nerozhodl o jejich žádosti (datované dnem 9. 9. 2013, podané u žalovaného dne 10. 9. 2013) o určení právního vztahu podle § 142 správního řádu. Namísto vydání deklaratorního správního rozhodnutí o ní, proti němuž by mohli podat odvolání, je totiž žalovaný informoval o svém postoji k dané věci pouhých sdělením. Přitom o tom, že o žádosti podané podle § 142 správního řádu musí správní orgán rozhodnout správním rozhodnutím, není žádných pochyb. Právě vzhledem k tomu ale musel krajský soud konstatovat, že pokud žalobci čekali na vydání uvedeného rozhodnutí marně, mohlo to mít jediný důvod. Nečinnost žalovaného.

Podle § 82 a násl. s.ř.s. ale nelze podat žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, jedná-li se o nečinnost správního orgánu. Právním prostředkem soudní ochrany v takovém případě je totiž žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s. (dále jen „nečinnostní žaloba“). Z dosavadní judikatury správních soudů, a to včetně Nejvyššího správního soudu, totiž vyplývá, že pokud je možno ukončit řízení pouze vydáním autoritativního rozhodnutí, pak je právním prostředkem uplatnitelným proti nečinnosti správního orgánu nečinnostní žaloba (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2012, č. j. 9 Ans 16/2012 – 84, nebo ze dne 16. 11. 2010, č. j. 9 Aps 5/2010 – 81, publ. pod č. 2261/2011 Sb. NSS či usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č.j. 7 Aps 3/2008-98, dostupné na www.nssoud.cz).

Vzhledem k uvedenému krajskému soudu nezbylo, než uzavřít, že žalobci z výše uvedených důvodů zvolili nevhodný prostředek obrany. Žaloba proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu (dále jen „zásahová žaloba“) není prostředkem ochrany proti tvrzené nečinnosti žalovaného a tudíž nemohla být ani úspěšná. Vzhledem k tomu nezbylo, než ji jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ve výroku I. zamítnout. Právní úprava ani soudní judikatura ostatně nedává soudu prostor pro překvalifikování žalobního petitu v případě, že žalobce nepoužije správný typ žaloby (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2013, č. j. 1 Ans 21/2012 – 42). K tomuto závěru přispívá i fakt, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou dispoziční, která se s výjimkami (stanovené vady zkoumá soud bez návrhu) vždy uplatní. Z judikatury je zřejmé, že žalobce obsahem svého návrhu (žalobními body) určuje rozsah soudního přezkumu, tedy meze, v nichž se krajský soud při přezkumu rozhodnutí správního orgánu pohybuje a které nemůže překročit (srov. například rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 4 As 3/2008 – 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č.j. 7 Afs 216/2006 – 63). Z textu samotné žaloby krajský soud ověřil, že žaloba byla nazvaná jako „*Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem*“, ani z obsahu žalobních tvrzení pak neplyne, že by se žalobci domáhali čehokoli jiného, než ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Krajský soud tedy nepovažoval žalobu za zjevně rozpornou nebo nesrozumitelnou, neurčitou či nepřesnou, a nebylo proto ani na místě, aby snad odstraňoval vady žaloby, respektive spolu se žalobci „přeformuloval“ žalobu na žalobu nečinnostní. To by bylo chybným krokem. Žalobní námítky poukazující na porušení konkrétních ustanovení správního řádu, stavebního zákona a jeho prováděcí vyhlášky byly pro výše uvedené právní závěry irelevantní.

Obiter dictum třeba dodat, že je třeba žalovanému přisvědčit, i pokud jde o předpoklady úspěšného podání žaloby proti nečinnosti. V případě žaloby dle § 79 s. ř. s. totiž musí být splněny obecné podmínky řízení na straně účastníků řízení, tj. způsobilost být účastníkem řízení, procesní způsobilost, a dále dle citovaného ustanovení **musí být splněna povinnost bezvýsledného vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti jeho nečinnosti**, a konečně povinnost tvrzení žalobce, že správní orgán nevydal rozhodnutí nebo osvědčení, ačkoli mu to zákon ukládá. Žalobci se podle žaloby nesnažili odstranit vytýkané nedostatky žalovaného postupem dle § 80 správního řádu (ochrana proti nečinnosti). Proto i kdyby podali tento typ žaloby, stejně by nemohli být z uvedeného důvodu úspěšní.

Na striktním rozlišování obou typů žalob - žaloba zásahová a žaloba nečinnostní - musel krajský soud trvat, neboť nevedou ke stejnému výsledku. Žalobou nečinnostní se žalobce může domáhat, aby správní orgán ukončil svou nečinnost spočívající v nevydání rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, naopak zásahovou žalobou je možno se domáhat, aby správní orgán nepokračoval v nezákonných zásazích, pokynech atd. Je tedy zásadní věcí, jaký typ žaloby žalobce zvolí, neboť zmiňované typy žalob nejsou vzájemně zaměnitelné. V této souvislosti nadepsaný krajský soud připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2009, č. j. 7 Aps 2/2009 – 197, podle kterého *„žaloba proti nečinnosti podle § 79 s. ř. s. a žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 s. ř. s. jsou dva zcela odlišné typy žalob ve správním soudnictví, které nelze zaměňovat ani směšovat.“*

V.

Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů účastníků řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci neměli ve věci úspěch, a pokud jde o žalovaného, krajský soud nezjistil, že by mu nějaké náklady řízení vznikly (viz II. výrok).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 31. července 2015

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová